IV. Historia Sectionis Viri ex Renum Calculo defuncti. Ex Epistolâ Viri Doctissimi P. Hardisway, M. D. ad Gulielmum Stukeley, M. D. Coll. Med. Lond. & Reg. Soc. Soc.

HOmo septuaginta circiter annos natus, ventris dolore horrendo correptus est die Octobris 19º An. 1722. Accesserunt Vomitus & Urinæ difficultas, præ doloris atrocià fese erigere non poterat, sed misere incurvatus. dies noctesque prope focum jacebat ejulans. Sexto morbi die, urina prorsus suppressa, de dolorosa circa Hypochondria strictură, perinde ac a funibus circumjectis, querebatur, postea de pondere quodam in vesica molesto, quasi Rapi majoris, (sic aiebat) inibi hospitantis. Omnibus in pejus ruentibus, die morbi duodecimo ad plures abiit. Cadavere aperto vesicam secuimus, quam ab ullis vel minimis calculi vestigiis immunem invenimus; in utroque autem rene (multà aquà refertis) repertus est calculus, (Fig. 1, 2.) infignis, scaber & multiplici ramo per parenchyma se dispergens, quem integrum extrahere nullà arte potuisses, nisi totà prius frustulatim decerptà carne. Ramorum maximus in ureteris caput se infinuans, perbelle adeo id occupaverat, ut ampulla obturamento fuo arctius occludi vix posset. Ulterius scrutari nobis non licuit, ideo unum tantum addam, nempe, quod Omentum instar fasciæ angustioris sub hepate retractum delitescebat. Pauper erat & corpore athletico, femper fanus, nisi quod a paucis annis, aliquando sabulosa per urinas excerneret.

Fff2

V. An

